

спективних інвестиційних проєктів вибирається той, який забезпечує максимальний приріст інвестиційної привабливості підприємства і одночасно задовольняє рівень витрат на капітал, які підприємство може собі дозволити. З огляду на окреслене вище далі розглянемо питання ціни інвестиційного капіталу і способи оцінки вкладу інвестиції у підвищення інвестиційної привабливості підприємства.

Список літератури:

1. Захарченко В.І. Розвиток методичного забезпечення щодо підвищення інвестиційної привабливості промислового підприємства /В.І. Захарченко, В.В. Лаптева //Актуальні проблеми теорії та практики менеджменту : Мат-ли міжн.наук.-практ.конф. – Одеса: ОНПУ, 2015. – С. 118 – 120.
2. Гнилянська Л.Й. Економічні аспекти покращення інвестиційної привабливості підприємств /Л.Й. Гнилянська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/13435/1/047_Ekonom%D1%96chn%D1%96%20aspekti%20p_296_301_714.pdf.
3. Росс. С. Основы корпоративных финансов : [пер. с англ.] / С. Росс, Р. Вестерфилд, Д. Брэдфорд. – М. : ЛБЗ, 2000. – 720 с.
4. Статистичний щорічник України за 2015 рік. – К. : Інформаційно-аналітичне агентство, 2015. – 500 с.
5. Филиппова С. В. Трансформационные процессы в промышленном производстве в условиях нестабильности : [монография] / С. В. Филиппова. – Одесса : ОРИГУ НАГУ, 2005. – 420 с.
6. Шарп У. Инвестиции : [пер. с англ.] / У. Шарп, Г. Александер, Дж. Бэйли. – М. : ИНФРА-М, 1998. – 102 с.

Назаркіна Л.І.

старший викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Хромченко В.І.

студентка 4 курсу, напряму підготовки «Фінанси і кредит»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

СУЧАСНИЙ СТАН БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Представлена робота є актуальною, оскільки в ринкових умовах із банківською діяльністю стикається майже всі члени суспільства. Банківська система впливає на процеси що відбуваються в усіх, без винятку, сегментах економіки.

Мета - розглянути тенденції розвитку банківської системи України на сучасному етапі розвитку економіки .

Дослідженням питань розвитку банківської системи присвячено науковій праці вітчизняних і зарубіжних вчених, а саме: Андрієвської О ,Дзюблюка , Л. Дуденця , Кузнецова С.А, О. Лисинок Є, Полякової О. Тридіда та багатьох інших. При цьому, слід відмітити, що остання світова фінансова криза вимагає перегляду підходів до розвитку і функціонування вітчизняної банківської системи.

Банківська система – невід'ємна ланка національного економічного механізму, вона є важливим елементом ринкової економіки. Банківська діяльність

визначає ступінь розвитку товарно-грошових відносин, розвинутість торгівлі, грошового обігу. Завдяки функціонуванню банківської системи стає можливим наповнення економіки грошима та перерозподіл грошових потоків у відповідності до економічного поступу держави. Банківська система взаємодіє з іншими системами: як структурна одиниця вона входить до складу кредитної системи, а як підсистема – до складу економічної системи в цілому [1].

Банківська система – це законодавчо визначена, чітко структурована та субординована сукупність фінансових посередників, які здійснюють банківську діяльність на постійній професійній основі і функціонально взаємопов'язані в самостійну економічну структуру [2].

Нині банки потерпають від нестачі ліквідності, яка є вкрай необхідною для відновлення повноцінного кредитування населення та економіки. Не менша проблема – валютна нестабільність, і поступове розкручування спіралі девальвації, яка створює напругу на валютному ринку, складнощі з виконанням імпортерних контрактів, формує необгрунтований попит на валюту з боку населення. На все це накладається загальна макроекономічна деградація, і, як наслідок, «стиснення» банківського сектору, відхід із нього інвесторів і поява нових проблемних банків.

Станом на 01 жовтня 2015 року ліцензію Національного банку України мали 120 банківських установ (в т.ч. 40 банків з іноземним капіталом). За підсумками 9 міс. 2015 року чисті активи банківської системи України скоротились на 8,2% (107 836,83 млрд. грн.) та станом на 01.10.2015 р. складають 1 208,88 млрд. грн. Загалом, сальдо валютних операцій НБУ за підсумками 9 міс. 2015 року є від'ємним (82,35 млн. дол. США), а за підсумками безпосередньо III кв. 2015 року – додатним (+250,35 млн. дол. США). Протягом останніх місяців Регулятор переважно придбав валюту на міжбанківському ринку з метою поповнення золотовалютних резервів. Обсяг наданого Регулятором рефінансування банківським установам протягом 9 міс. 2015 року становив 61,21 млрд. грн. за середньою відсотковою ставкою 23,68% річних. Забезпеченням за даними операціями виступають в значній мірі державні облігації України. Динаміка активів банків України в 2015 році визначена кількома найбільш вагомими факторами, серед яких ліквідація ряду проблемних банківських установ і значний відтік клієнтських коштів поряд із суттєвою девальвацією національної валюти (особливо у I кв. 2015 р.), яка обумовила відносне збільшення залишків валютних активів. Станом на 01 жовтня 2015 року частка валютних активів в сукупних активах складала 47,71%, в той час як 01 січня 2015 року – 43,73% [3].

Враховуючи нестабільність політичної ситуації в окремих регіонах України, забезпечення безперебійної та ефективної роботи банківської системи в поточних умовах вимагає від банкірів не тільки обережності та виваженості у прийнятті рішень, а й уміння швидко реагувати на мінливе зовнішнє середовище і ухвалювати рішення в умовах великої кількості факторів невизначеності. Показник достатності регулятивного капіталу знизився в 2015 році до 14,03%. В той же час даний показник має широкі діапазон значень для різних банків та становить менше 10 % для деяких крупних банків. Крім того, нестабільна політична ситуація в країні спровокувала відтік депозитів, обсяг яких скоротився за січень 2014 року на 2,3%. А також попит на валюту: за перший місяць цього ж року населення придбало в банках \$1,5 млрд. І хоча за різними прогнозами в українській економіці 2014 року все буде відносно спокійно, а зростання ВВП навіть може досягти 2-3%, ризики дестабілізації банківської системи досить високі. Найбільш істотним фактором невизначеності є ситуація, що скла-

лася в Криму. Банки доволі активно розвивали бізнес у цьому регіоні. Кількість банківських точок продажу, розташованих у Криму, станом на 01.02.2014 становила 1213 (6,3% від їх загальної кількості в Україні). Портфель кредитів, наданих банками України позичальникам АРК на цю дату, склав 16,6 млрд. грн., або 1,8% загального кредитного портфеля.

Не поліпшують операційне середовище й окремі інциденти в ряді південних і східних регіонів країни, зважаючи на те, що деякі з них є активними споживачами банківських послуг. Так, частка кредитного портфеля позичальників Донецької області становить 6,2% від загального портфеля банківської системи, Одеської – 4,8%, Харківської – 3,3%.

Той факт, що більшість банків стабільно працює навіть у такій складній ситуації, підтверджує достатню фінансову стійкість банківської системи України та високий професіоналізм банківського менеджменту.

Одним з істотних ризиків на даний момент є можливе погіршення платоспроможності низки позичальників, пов'язане зі складною політичною та економічною ситуацією. Негативних факторів декілька: політична нестабільність, падіння курсу національної валюти, ймовірні проблеми з експортом продукції на ринки країн – членів Митного союзу тощо. Тому для підтримки якості кредитних портфелів банкам необхідно в першу чергу спрямувати зусилля на роботу з позичальниками Кримського регіону, а також приділити увагу моніторингу фінансового стану підприємств-експортерів, які працюють з країнами СНД.

Для вирішення гострої проблеми недовіри населення до банків та гарантування його вкладів важливим є підвищення ефективності роботи Фонду гарантування вкладів населення, яка залежить насамперед від того, наскільки швидко він зможе виплатити гроші після настання факту недоступності внесків. Якщо ця можливість буде забезпечуватись лише цінними паперами уряду, терміни отримання готівки для здійснення виплат явно перевищать один місяць і можуть розтягнутися на півроку й більше. А найважливішим у діяльності Фонду є саме забезпечення населення відповідними гарантіями, а не «голими» деклараціями.

Таким чином, сучасний стан банківської системи України вимагає прийняття заходів щодо покращення її функціонування. Безсумнівно є необхідність впровадження нових банківських послуг та поліпшення якості і збільшення кількості уже існуючих. Зокрема, треба розвивати найперспективніші послуги: трастові, послуги зі збереження цінностей, консультаційні та інформаційні послуги зі створенням певної міжбанківської бази даних, гарантійні та посередницькі послуги, факторингові та лізингові операції тощо. При цьому надзвичайно важливо розвивати їх у напрямі інтернет-банкінгу, необхідність якого викликана науково-технічним прогресом та реаліями сучасного розвитку суспільства.

Список літератури:

1. Кузнецова С.А. Банківська система [текст] : навч. посіб. / С.А. Кузнецова, Т.М. Болгар, З.С. Пестовська ; за ред. С.А. Кузнецової. – К. : «Центр учбової літератури», 2014. – 243 с.
2. Основні показники діяльності банків України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=36807&cat_id=36798.
3. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 р. – № 2121-III [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.nau.ua>.